

Колку и да сакаме да веруваме во правдољубив свет, во вистинска вистина, во морал, етика, трошка човечност, сепак на крај уште еднаш ќе си преповторите дека светот е создаден само за силните, за оние кои имаат повеќе од вас, од нас... Светот не е создаден за малите и за безначајните, за обичните, истоштените, наивните, за искрените. Тие и таквите ќе гнијат по занданите на оние кои неколку пати повеќе од нив сториле злодела и недела. Четиригодишното беспаке по кое чекореа македонските бранители Бошкоски и Тарчуловски доживеа само делумен крај, само половична среќа. Се измешаа солзите на среќата и солзете на тагата, се влеаја во тажната македонска сага на која ѝ нема крај. Љубе е на слобода, Љубе е невин, Македонија во 2001 година била на вистинската страна. Но, Јохан го прогласија за виновен, за одговорен за она што пред седум години се случуваше во Љуботен. Каков апсурд, каква контрадикторност. Двајца кои се судат за исто дело, за ист настан, само со различен степен на одговорност, добиваат екстремно различна оценка за своето дело.

Сите балкански судски експерти уште еднаш, по кој знае кој пат, се згрозија од перверзиите на црните мантии од Хаг. Што велат

некои, осуден си уште првиот ден кога си стапнал во Шевенинген, уште тогаш ти ја шкртнале судбината. Сè помеѓу е само драма, театар, лакрдија.

Кој ќе му ги обештети четирите изминати години прогон на Бошкоски? Кој ќе ги оправда грубите зборови и обвиненија на сметка на Тарчуловски, чии постапки стопроцентно биле во согласност со државната политика од воената криза, со потезите и одлуките на шефот на државата, на македонската Влада и на македонската полиција? На крај испадна дека Јохан е најголемиот виновник за случувањата во 2001 година во Македонија, затоа што само тој е осуден за наводни злодела.

Сепак, Хаг сакаше да постигне некоја друга цел, која никако не е во согласност со правдата и со вистината. Хаг настојуваше во исто време делумно да ги задоволи и Македонците во Тетово и во Скопје и Албанците во Чаир, Арачиново, во Љуботен. Аман... Доста веќе од консензуси, доста веќе од пата-пата решенија. Зарем и оваа одлука мораше да биде според Бадентер? Отсега па натаму сè ќе добиваме процентуално. Дури и жртвите и крвта, и лебот и воздухот ќе ги добиваме согласно некаков Рамковен, согласно политичките интереси на заедниците.

хашката пародија. Никој не верува во нив, никој не изустува добар збор за нив. Дури и оние кои работеа таму сега, денес, откако се пензионираа, почнаа да изнесуваат тези во јавноста за пристрасноста на Судот, за неговата политичка димензија. Всушност, тој е западен сервис за спроведување на задачите и на проектите иницирани од втемелувачите на новиот светски поредок. Многумина на ова ќе дадат реплики и свои коментари, ќе обвинат дека секогаш вината ја наоѓаме кај другиот, а не кај себе, дека форсираме размисли кои се блиски на некаков заговор и слично.

Но, би сакал истите тие аналитички кругови јавно да изнесат свои веродостојни тези, кои ќе го потврдат спротивното. Да ми ги набројат елементите и факторите со кои ќе докажат дека Хаг ја оправда својата улога, своето постоење, дека парите кои се фрлија за

ХАГ СЕ ПРЕСУ МАКЕД

негово егзистирање не се залудни. Да ни докажат нам дека навистина бил објективен, непристрасен, дека истите зацртани судски правила важеле и важат за сите подеднакво и рамноправно. Да ни покажат дека националната припадност и религија не им се битни, дека општествениот статус на обвинетиот не е битен при водењето на судската постапка и за донесувањето на пресудата. Едноставно, тоа не само што не можат да го докажат, туку не можат ни да го покажат, барем како сомнителна верзија на нивното размислување, барем како блеф, барем како шпекулација.

КАЈ ШТО ИМА СИЛА, НЕМА ПРАВДИНА

Како одминуваат годините, така сликата за Хашкиот суд во балканските земји останува непроменета. Кај речиси сите народи провејува размислата дека Трибуналот е настроен кон нивниот етникум, дека се водат заткулисни игри, дека повеќе се форсира вистината на противникот и сл. Ниту Хрватите, ниту Бошњаци, ниту Македонците, ниту Албанците, а најмалку Србите немаат простор за верување во постулатите на неговото постоење, во улогата која светските сили му ја одредија.

Зошто постоеше и постои Судот во Хаг? Која е неговата вистинска заднина? Дека таму се испраа огромни суми пари е повеќе од јасно, дека таму се затскри лицето на меѓународната заедница во крвавите југословенски конфликти е уште појасно. Премногу малку одговорни лица ја заслужија вистинската казна. Многу нешта се дефокусираа од хоризонтот и енергијата се потроши на небитни работи, за кои беше беспредметно да се дискутира.

Хаг стана олицетворение на насилната правна моќ на светските центри. Лакрдиите и драмите кои ги приредуваа добро платените судски мантии уште долго ќе бидат предмет на анализи, реплики и коментари. Едноставно, Хаш-

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

За само две минути хашките судии ја издигнаа Македонија на пиедесталот и истовремено ја спуштија во бунарот на срамот. Одамна е јасно дека Хаг не претставува судска, туку политичка организација преку која светските центри на моќта ги креираат своите долгорочни геостратешки интереси. И тоа стотици пати е кажано, но ниту еднаш од некој не е застанато на патот, ниту еднаш не се истурени камења по патиштата по кои талкаат судиите од светски калибар, за да им се порача дека треба да запрат со бисексуалните решенија, кои ги донесуваат во име на геопланетарните политички масони. Правдољубивиот свет одамна ги има препознаено заднинските намери на

ПАК Ѐ ДИ НА ОНИЈА!

киот суд стана доследен пример како не треба да се гради меѓународното судство, уште помалку националното. Хашкиот суд стана показател дека каде што ја има силата, ја нема правдината. Трибуналот покажа и докажа дека е

МОРАМЕ ДА ПРОСТУВАМЕ, НО НЕ СМЕЕМЕ ДА ЗАБОРАВАМЕ

"Пред мене и пред мојот народ е уште една голема обврска, а тоа е да се грижиме за семејството на нашиот брат Јохан Тарчуловски и максимално да се трудиме правдата да стигне и за него, бидејќи Судот во Хаг е праведен... Најмалку сега сакам да бидам во улога на Понтије Пилат и најмалку сакам да обвинувам. Сакам позитивна енергија за Македонија.

Кога тргнав кон мојата голгота од ова исто место на кое се враќам вечерва, многумина мислеа дека нема враќање. Има враќање ако има љубов, има враќање ако има вера, има враќање ако се имаат две љубови кои го држат човекот во живот. Во себе носам неколку многу силни нешта - едното е Македонската православна црква, која нè одржа низ овие столетија, и второто што ме одржува во живот и што ми беше најголем сојузник во овие четири ипол тешки години македонски е македонскиот народ кој силно го љубам...

Барам од вас вечерва да ја отстраниме од нас и онаа малку омраза, која можеби ја носиме во себе. Барам вечерва од вас простување, човекољубие и општољубие, ја барам љубовта која како да ни недостасува во овие изминати години. Вечерва мора да се потсетиме на сите жртви, на сите страдалници, на сите неправедно осудени Македонци во целиот крвав XX век и почетокот на овој XXI век.

Мораме да простуваме, но не смееме да забораваме, затоа што не можеме да се бориме за европската иднина додека не расчистиме со минатото.

Од вечерва да тргнеме напред со незаборавот, со нашата единствена, вечна и бесмртна Македонија".

Љубе Бошкоски

"Историјата на Македонија познава бројни патриоти, кои во најтешките моменти за татковината со своето дело застапа во одбрана на нејзините интереси. Ваквото дело не секогаш било признаено и прифатено од другите, но кога тоа се темели на принципите на правичност не може да биде оспорувано, а правдата колку и да е бавна и слепа, секогаш е негов сојузник. Со овие мисли му се спротивставив на чувството на разочараност, кое се појави откако го слушнав изрекувањето на пресудата од Хашкиот трибунал...

Истрајноста е посилна кога правдата е на наша страна. Затоа, во деновите кои претстојат истрајноста ќе го олесни чувството на онеправданост по изречената пресуда и ќе ти даде сила да го издржиш периодот кој следи".

дел од писмото на Мартин Протузџер до Јохан Тарчуловски

селективен при одредувањето на индивидуалните и на националните казни, дека форсира нарачани процеси кои имаат соодветни политички рефлексии во даден временски момент.

Изминативе петнаесет години Хаг и

Х.А.Ш.К.И ТРИБУНАЛ

Шевенинген беа простор за евакуација на "опасните" политички момчиња од Балканот. Тие мораа да бидат елиминирани од соодветните политички сцени, за да им се отвори простор на проевропските сили и демократските субјекти. Всушност, тоа беше геополитичкиот план на светските сили за измена на политичката и на државната номенклатура на поранешните југословенски федерални единици. Неспорно е дека планот им успеа. Но, од правдата и од вистината не остана ниту грам морал и етика.

СУДОТ КАКО ЗАШТИТА ОД СОПСТВЕНИТЕ ЗЛОДЕЛА

Хашкиот суд беше основан на идеја на највлијателните земји-членки на НАТО, кои во текот на деведесеттите години на минатиот век "ораа" од Хрватска до Македонија. Целта на создавањето на оваа високобуџетна судска институција беше на светската јавност да ѝ се фрли прав в очи и да се создаде една поинаква слика од она што навистина се случуваше на Балканот во неговите најтешки години. Некој се обидуваше да ги прикрие сопствените злодела, а во исто време да ги воздигне на највисоко ниво злосторствата на другите. Трибуналот во Хаг беше создаден врз основа на Резолуцијата 827 на Советот за безбедност на ООН, а не врз основа на правен закон. Истовремено, државите кои го основаа Судот немаат ратификувано ниту еден закон за основање на таква меѓународна судска инстанца. Од друга страна, пак, процесите кои се водеа во Судот јасно дадоа до знаење како ќе помине секој оној кој со сила или збор им се спротивставува на хегемонистите.

Во Шевенинген се најдоа речиси 90 отсто политички и воени личности, кои работеле на одбрана на територијалниот интегритет и суверенитет на соод-

СВЕДОЦИ КОИ СЕ ЗАРОБИЈА ВО СОПСТВЕНИТЕ ЛАГИ

ОСНОВИТЕ НА ХАШКИОТ СУД

Меѓународниот кривичен суд за поранешна Југославија е основан со Резолуцијата 827 на Советот за безбедност на ООН, донесена на 25 мај 1993 година, во време на тешки повреди на меѓународното хуманитарно право на подрачјето на поранешна Југославија. Своевремено, тоа беше реакција на заканите по меѓународниот мир и сигурност.

Според толкувањата на хашките претставници, Судот има неколкукратна мисија. Прво, има за цел да ги доведе пред лицето на правдата одговорните за кршење на меѓународното хуманитарно право; второ, да обезбеди правда за жртвите; трето, да ги обесхрабри натамошните обиди за правење злосторства; и четврто, да го спречи ревизионизмот и да помогне во повторното воспоставување на мирот и помирувањето во поранешните ју-републики. Судот во Хаг има надлежност на следниот вид злосторства: тешки повреди на Женевските конвенции, кршење на законите и обичаите на војување, геноцид и злосторства против човештвото. Судот има надлежност само над приватни лица, а не над организации, политички партии, административни единици или други правни субјекти. Меѓународниот кривичен суд има примат над домашните судови, па оттука може да ги преземе домашните истраги во која било фаза, ако се покаже дека тоа е во интерес на правдата и на вистината.

Судењето на Љубе Бошкоски и на Јохан Тарчуловски во Хашкиот суд почна на 16 април 2007 година, а заврши на 8 мај годинава, со соочување на аргументите од завршните зборови на одбраната и на обвинителството. Одбраната побара ослободување, а обвинителството затворски казни од 12 години за Бошкоски и 15 години

за Тарчуловски. И двајцата пред Судот се изјаснија како невини по сите точки на обвинението. Во судскиот процес беа сослушани вкупно 64 сведоци на обвинителството и на одбраната, презентирани околу 1.200 доказни предмети, а записникот од исказите на сведоците достигна повеќе од 11.000 страници.

АПСУРДНИ ПРЕСУДИ ЗА ДОКАЖАНИТЕ ЗЛОСТОРСТВА

ветната држава. Овде не зборуваме за степенот на злосторствата, кои ги извршиле, туку за профилот на обвинетите. Наспроти нив, паравоените лидери кои основаа свои приватни екстремно-терористички војски и кои ги уриваа уставните темели на суверените држави, не беа покажани ниту со прст дека треба да одговараат за видливите сторени злодела и нивната командна одговорност која ја сносат.

Монтирани процеси, лажни и потплатени сведоци, фалсификувани документи како прилог на сведочењата... беа најчестите реплики на одбраната на обвинетите, кои често се потврдуваа како веродостојни. Хаг требаше некогаш да го заплаши, некогаш да го обезвреди и да го понижи. Хаг имаше задача да ги смени политичките прилики во некоја земја, да го намали или да го поттикне нараснатиот националистички дух кај соодветната нација. Хаг често ги заплеткуваше состојбите, а помалку ги отплеткуваше. Ги возбуждуваше жртвите, ги воздигнуваше обвинетите, ги иритираше обесправените, а некогаш ставаше крупна сол на раните.

ЗЛОСТОРОТ НАГРАДЕН, ЧЕСТА ОСУДЕНА

Апсурдноста на Хашкиот суд се состои и во следниве показатели. За улогата на нискорангираниот по функција во Македонија, Јохан Тарчуловски, пресудени се 12 години затворска казна.

Од друга страна, пак, кога ќе се проанализира хронологијата на пресудите за најзлогласените воени злосторници од крајот на минатиот век на Балканот, ќе се добијат следните податоци: Рамуш Харадинај е ослободен од обвиненијата за злосторства против човештвото и за убивства на цивили, затоа што Судот наводно немал доволно докази и покрај фактографијата која му била доставена и, се разбира, заради ликвидацијата на сведоците на одбраната, која се случи за време на водењето на процесот.

"Јохан Тарчуловски по хиерархија во МВР, како резервен полицаец, не може да биде одговорен за случувањата во Љуботен. Владата треба да презентира дополнително докази со кои ќе докаже дека вината не е кај Тарчуловски. Ова е голема грешка, поточно лакрдија на Хашкиот трибунал, кој одлучи целата одговорност да му ја префрли на Јохан".

Павле Трајанов

Понатаму, од одговорност е ослободен и Насер Ориќ, најзлогласениот муслимански воен командант во Босна, кој директно е одговорен за колежот врз српското население. Има податоци кои говорат дека лично убил или наредил да се убијат повеќе од 3.000 Срби во Босна.

Поранешната претседателка на Република Српска, Билјана Плавшиќ, пак, е осудена на 11 години затворска казна, а нејзиниот случај е интересен по тоа што таа ја призна вината за прогони на политичка, верска и расна основа. Вакви случаи има уште многу. Каде е сега објективноста и непристрасноста на

"Русија ќе настојува на исполнување на договореното за престанување на дејноста на Меѓународниот трибунал за поранешна Југославија. Донесени се соодветни решенија од Советот за безбедност на ОН, во кои е запишана стратегијата за затворање на Трибуналот. Овие решенија треба да се исполнат. Тоа и ќе го направиме и ќе настојуваме на тоа".

Сергеј Лавров, шеф на руската дипломатија

Трибуналот? Делењето селективна правда е втемелена во практиката на тамошните судии. Тоа е напишано правило во работата на Судот. Донесените одлуки не ги исполнија целите и задачите на оваа меѓународна судска институција, а една од нив беше да работи на помирувањето меѓу закрвавените балкански народи. Напротив, гневот на етничка основа е сè поголем. Многумина не можат да се помират со фактот дека одговорните за злоделата не само што се ослободуваат од одговорноста, туку и се поттикнуваат да вливаат во политичките води, бидејќи народот тоа го барал од нив. Намерната иритација и провокација насочена кон одделни етнички групи не дава за право да се поверува во добронамерноста на одлуките на Трибуналот. Уште долго време за него ќе важи тезата дека намерно придонесува во обидите за непомирливост меѓу Србите и Хрватите, меѓу Србите и Албанците, меѓу Македонците и Албанците.